

Dienests Maskavā. Jūra bez ūdens. Par Latviju.

Autors Normunds Ozoliņš
Piektdiena, 27 jūnijs 2025 09:32

Dienests Maskavā. Jūra bez ūdens.

Pravietiski sapņi par Latviju

2025.gada 27.jūnijā

Dienests Maskavā

Sapnī es biju kopā ar kāda sava drauga ģimeni. Viņi man sacīja: " Mūsu dēlam armijā iedeva atvaļinājumu,tāpēc mēs paši bijām Maskavā un viņu atvedām." Es,savukārt,jautāju: " Vai tad no Maskavas nenāk vilciens ? ",uz ko draugi atbildēja: " Kaut kāds jau nāk. " Saprātu,ka draugi ne visai uzticas Maskavas vilcienam.

Tad es sapnī sāku brīnīties : " Vai tad latvieši atkal dienē Maskavā ? Kāds šim visam sakars ar Maskavu ? Vai Latvijai ir kāda vienošanās,ka tās pilsoņi dienēs Maskavā ? Kā tas ir iespējams ?.. "

Dīvainākais bija tas,ka draugi to pateica bez kaut kāda sašutuma,it kā tas būtu pats par sevi saprotams. Sapņa beigas.

Jūra bez ūdens.

Sapnī es atrados pie jūras,kādā Latvijas zvejniekiemā. Bija vasara un ļaudis brauca atpūsties. Es vēroju jūru no attāluma,kad pēkšņi ieraudzīju kaut ko ļoti neparastu. Es redzēju ūdenī daudz delfīnus,kas uz savām astēm bija izslējušies virs ūdens. " Kas par neparastu skatu !..Kā tie te gadījās ?.. ",es pie sevis nodomāju un steidzu apskatīt visu tuvāk.Man rokās bija foto kamera,tāpēc centos visu nofotografēt.

Dīvaini, bet tad kad ielūkojos foto objektīvā, es vairs neredzēju jūru, bet tikai smiltis. Centos pietuvoties ūdenim, taču vienmēr, kad likās, ka tūlīt jau brienu ūdenī, tas kaut kur atkāpās un pārvērtās par smiltīm. Man likās, ka brienu iekšā jūrā, taču tā nekad nesākās. Tā vietā bija smiltis, kas arvien vairāk pārvērtās par kaut ko līdzīgu dubļiem. Pēkšņi jūras vietā sāka parādīties kaut kādi smilšu uzbērumi. Sākumā tie bija ļoti nedaudzi, taču ar laiku es vairs nesapratu kur ir jūra, jo atrados smilšu uzbērumu ielenkumā.

Kad es jau biju iegājis dziļi jūrā, bet ūdeni nebiju atradis, es ieraudzīju daudz ļaužu, kuri bija sastājušies tādā kā aplī, lai šī apla vidū kaut ko sargātu. Es neredzēju, ko viņi tur sargā, jo ļaužu slānis aplī bija vairākās rindās, tāpēc vidū nevarēja redzēt. Tomēr, es zināju, ka vidū kaut kas atrodas, ko šie ļaudis sargā. Es redzēju, ka ļaudis bija no dažādām zemēm un valstīm. Visapkārt bija smilts un joprojām nebija ne vēsts no ūdens, kaut gan biju iegājis jūrā dziļi.

Tālāk es ieraudzīju visādas ļaužu grupas, kas pulcējās kopā šajā JŪRĀ BEZ ŪDENS. Viņiem tur bija savas štelles un savs bizness. Tiem bija tur kaut kas līdzīgs nelieliem cehiem un tirgotavām. Tā bija kaut kāda viņu pasaule, kas BŪVĒTA UZ SMILTĪM. Katra grupa bija konkurents otrai. Es redzēju kā šie ļaudis staigā tramīgi un bailīgi tikai savos bariņos. Kaut arī es biju viens, man tomēr neviens neuzbruka. Katra grupiņa bija aizņemta ar savām štellēm un darīšanām. Tā viņi šeit dzīvoja uz smiltīm – jūrā bez ūdens.

Kad biju pagājis tam visam garām, pēkšņi satiku kādu vietējo no zvejniekciema. Es šim vīram jautāju: "Kur ir tie delfīni, kas bija jūrā?" Vīrs atbildēja: "Tu tikko pagāji tiem garām. Delfīni ir tajā aplī, ko tie ļaudis tur sargā." Es tikai nevarēju saprast, kāpēc ļaudis sargā delfīnus no ūdens? Tie taču šeit nobeigsies! Tomēr, es zināju, ka delfīnu sargātāji uzskatīja to par cēlu misiju – pasargāt tos sausā vietā, lai tie neaizpeld. Es biju vīlies par redzēto.

Saprazdams, ka jūru man šeit neatrast, devos atpakaļ uz zvejniekciemu, meklējot transportu kā tikt mājās. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Par dienestu Maskavā nekāds īpašs skaidrojums nav vajadzīgs. Ikvienam ir skaidrs, ka Latvija

virzās uz to, ka tās dēliem būs atkal jādien Krievijas armijā, kā PSRS laikā. Uz šo laiku mūs ved visa kristīgā sabiedrība, kā tas tēlaini ir parādīts otrajā sapnī.

2. Otrais sapnis par jūru bez ūdens, ir stāsts par to, kā šodien dzīvo kristīgā sabiedrība Latvijā. **TĀ DZĪVO UZ SMILTĪM !** Jēzus līdzība runā par to – kamēr briesmas vēl nenāk, var dzīvot namā, kas būvēts uz smiltīm. Taču, kad nāk briesmas, **TIEŠI NAMS UZ SMILTĪM SAGĀŽAS PIRMAIS !**

Bībele: 26 Un ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un nedara, pielīdzināms ģeķim, kas savu namu cēlis uz smiltīm. 27 Kad stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un gāzās namam virsū, tad tas sabruka; un posts bija liels." Mat.7.26-27

Jēzus šeit nosauc par ģeķiem (tiešais tulkojums- muļķiem) tos, kas ceļ uz smiltīm.

Zīmīgi, ka sākoties karam Ukrainā, pirmās izjuka tieši lielās " megadraudzes ", kas bija cēlušas uz smiltīm.

3. Starptautiskie " delfīnu sargātāji " ir tie ārzemju kalpotāji, kuri šeit ir aicināti nevis atnest ūdeni, bet tieši **PASARGĀT** no ūdens Dieva radību, kas paredzēta ūdenim. Tā mirst Dieva radība lēnā, garīgā nāvē - reliģiskajā izolācijā bez ūdens.

4. No tālienes jūru Latvijā var saskatīt. No tālienes var runāt par Svēto Garu...var palasīt kādu grāmatu par Atmodas kustībām vēsturē...var nostalgiski pasapņot par Brāļu draudžu atmodu...paskatīties filmas par Atmodām kaut kur pasaulē. To visu drīkst darīt, taču tikai no attāluma. Tiklīdz mēs to gribam skatīt tuvāk, mūsu pašu zemē, tā tas tūlīt šajā zemē pārvēršas par smiltīm – par jūru bez ūdens. Tieši šis ir tas iemesls, kāpēc mūsu dēliem būs atkal jādienē Maskavā. Par to esmu iepriekš daudz runājis dažādos veidos.